

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110208282
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2110208282.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: F. G., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka - Mgr. et Mgr. F. T., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, F., zastúpená JUDr. Gabrielou Zelemovou, advokátkou, Advokátska kancelária Zelemová & Stankovianska, Heydukova 16, Bratislava a otec - Ing. G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, R., zastúpený JUDr. Borisom Bohunským, advokátom, Advokátska kancelária Borec & Bohunský, Kozia 20, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 26P/13/2010 - 1757 zo dňa 22. novembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výšky výživného a v časti zákazu styku potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa mal. F. zveril v období od 07.12.2009 do 30.08.2012 do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil platiť na výživu maloletého s účinnosťou od 07.12.2009 do 17.02.2010 vo výške 64,28 eur mesačne, s účinnosťou od 18.02.2010 do 31.12.2010 vo výške 189,78 eur mesačne, s účinnosťou od 01.01.2011 do 31.12.2011 vo výške 150,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.01.2012 do 30.08.2012 vo výške 139,78 eur mesačne k rukám matky a zročné výživné za obdobie 07.12.2009 do 30.08.2012 vo výške 3.376,73 eur súd povolil otcovi splácať v 35 mesačných splátkach vo výške 93,80 eur a v jednej mesačnej splátke vo výške 93,73 eur, splatných vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Ďalej prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zakázal styk otca s mal. F.. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 25 ods. 3, § 36 ods. 1, § 62, § 74 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že výchovu mal. F. výlučne zabezpečuje matka, ktorá má vytvorené vhodné podmienky na výchovu maloletého, a preto súd zveril maloletého od jeho narodenia do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého do osobnej starostlivosti matky, s čím súhlasil aj otec maloletého, keď konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva je právoplatné len v časti rozvodu a zverenia maloletého na čas po rozvode do starostlivosti matke a v časti úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletému a úpravy styku otca s maloletým konanie nie je právoplatne skončené. Súd určil

vyživovaciú povinnosť otca voči maloletému od narodenia maloletého, nakoľko otec nepreukázal, že si od narodenia maloletého riadne plnil vyživovaciú povinnosť voči maloletému, keď sám v konaní uviedol, že od septembra 2009 bol nezamestnaný, bez príjmu a nároku na dávku v nezamestnanosti a preto za obdobie od narodenia maloletého od 07.12.2009 do 17.02.2010 (18.02.2010 sa otec zamestnal), súd určil vyživovaciú povinnosť otca voči maloletému v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa, čo v rozhodnom období predstavovalo sumu 24,498 eur mesačne (30 % zo sumy 84,52 eur) a k tejto sume bežného výživného súd prirátal pomernú časť nákladov na detskú výbavičku v sume 39,78 eur, teda spolu vo výške 64,28 eur mesačne. Za obdobie od 18.02.2010 do 31.12.2010 súd určil vyživovaciú povinnosť otca voči maloletému spolu vo výške 159,78 eur mesačne, ktorá suma pozostáva zo sumy 120,- eur mesačne, ktorá predstavuje bežné výživné vychádzajúc z príjmu otca za rok 2010 vo výške 609,55 eur mesačne, zárobkových schopností, možností a majetkových pomerov rodičov so zohľadnením zvýšených nákladov na výchovu a výživu maloletého v prvom roku života maloletého, ku ktorej sume prirátal sumu 39,78 eur, ako pomernú časť nákladov na detskú výbavičku. Súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletému vychádzal aj zo skutočnosti, že matka v období od narodenia maloletého do 26.08.2010 bola na rodičovskej dovolenke, jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok a príspevok na nezaopatrené dieťa počas rodičovskej dovolenky a z príjmu matky za rok 2010 vo výške 41.424,62 eur. Nakoľko z daňového priznania otca za rok 2011 súd zistil základ dane vo výške 2.160,- eur, súd určil za rok 2011, kedy sa priemerný mesačný príjem otca zvýšil na sumu 856 eur mesačne (676,01 + 2.160,- eur/12 mesiacov) výživné spolu vo výške 189,78 eur, ktorá suma pozostáva zo sumy bežného výživného vo výške 150,- eur a zo sumy 39,78 eur ako pomerná časť nákladov na detskú výbavičku. Súd za obdobie od 01.12.2012 do 30.08.2012, keď 31.08.2012 nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva rodičov maloletého, určil vyživovaciú povinnosť otca voči maloletému vo výške 139,78 eur mesačne, ktorá suma pozostáva zo sumy 100,- eur ako bežné výživné a zo sumy 39,78 eur ako pomernej časti nákladov na detskú výbavičku. Súd považoval za potrebné poznamenať, že matkou preukázané výdavky na výchovu a výživu maloletého sú podstatne vyššie, ako je súdom určená výška vyživovacej povinnosti otca voči maloletému za rozhodné obdobie, avšak súd z vykonaného dokazovania súd zistil, že životná úroveň matky je podstatne vyššia ako životná úroveň otca a preto aj podiel vyživovacej povinnosti matky voči maloletému na nákladoch na výchovu a výživu maloletého je podstatne vyšší ako je podiel otca. Súd pri zisťovaní mieri životnej úrovne rodičov vychádzal jednak z príjmu rodičov za rozhodnú obdobie, ich majetkových pomerov ako aj mesačných nákladov rodičov za mobilné telefóny, pohonné hmoty do auta, poisťky, sporenia, úvery, náklady na voľno-časové aktivity. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poznamenať, že európska komisia na výzvu súdu zo dňa 06.12.2010, ktorou súd žiadal o poskytnutie informácií, aký bol príjem matky od narodenia maloletého a aký bol jej pracovný čas, odpovedala listom zo dňa 21.12.2010, že matka maloletého je zamestnankyňou Európskej komisie a nakoľko sa na ňu vzťahuje Zmluva o fungovaní európskej únie a k nej priložený protokol o výsadách a imunitách európskej únie, nie je Európska komisia, jej zastúpenie v Slovenskej republike, oprávnené poskytnúť súdom požadované informácie a preto súd vychádzal u matky maloletého z príjmu matky za rok 2010 z listinného dokladu predloženého matkou a z jej výpovede, v ktorej uviedla, že jej príjem je cca 6.000,- eur až 6.500,- eur mesačne a aby súd u nej vychádzal z maximálneho príjmu v zmysle príslušných ustanovením zákona o rodine, keď výpisy z účtu nechcela preukazovať, aby to nebolo zneužitie. Matka v konaní okrem bežného výživného na maloletého žiadala, aby súd zahrnul pod výživné aj náklady na detskú výbavičku v sume 2.500,- eur, ktorá predstavuje zaokrúhlene polovicu ňou skutočne vynaložených nákladov na detskú výbavičku. Súd z listinných dokladov predložených matkou zistil, že výška nákladov na detskú výbavičku predstavuje sumu 2.625,30 eur, ktorá pozostáva zo sumy 1,96 eur za nákup kojeneckého textilu dňa 19.09.2009, 26,95 eur za nákup kojeneckého oblečenia dňa 02.12.2009, 7,80 eur za nákup kojeneckého oblečenia dňa 12.11.2009, 11,40 eur za nákup dojčenského tovaru dňa 16.12.2009, 20,08 eur za nákup osušiek, plienok a rukavíc dňa 14.11.2009, 25,22 eur za nákup dojčenského tovaru dňa 19.09.2009, 3,82 eur za nákup dojčenského textilu dňa 02.12.2009, 31,80 eur za nákup kojeneckého textilu dňa 05.09.2009, 7,99 eur za nákup detského oblečenia dňa 05.12.2009, 119,90 eur za nákup autosedačky dňa 28.10.2009, 713,71 eur za nákup detských vankúšov a prikrývk, detských doplnkov, detského posteľného prádla, príslušenstva k detskému kočíku, detských posteľných plachiet, detského nosítka, textil do detskej postieľky a detskej postieľky a to všetko dňa 28.10.2009, 799,95 eur za nákup detského kočíka dňa 15.09.2009, 36,96 eur za nákup detského oblečenia dňa 15.09.2009, 22,98 eur za nákup detského oblečenia a potaahu na detský kočík dňa 10.10.2009, 36,99 eur za nákup elektrickej fľaše dňa 10.12.2009, 29,99 eur za nákup sady teplomerov dňa 10.12.2009, 49,99 eur za nákup elektrického sterilizátora dňa 10.12.2009, 27,99 eur za nákup detskej deky, 4,99 eur za nákup siete na detský kočík a 6,99 eur za detské plienky látkové - všetko zakúpené dňa 28.10.2009; 26,89 eur za nákup podložky

na prebaľovanie, 39,95 eur za nákup adaptéra na detskú sedačku, 99,99 eur za nákup detskej sedačky - vajíčka, 129,95 eur za nákup fusaku, 6,29 eur za nákup cumlíka - všetko zakúpené dňa 10.10.2009; 24,99 eur za nákup sady pre novorodencov, 69,95 eur za nákup sady zimných koliesok na kočík, 29,99 eur za nákup cestovnej postieľky, 19,99 eur za nákup závesu do detskej postieľky, 39,95 eur za nákup slnečníka do kočíka, 39,95 eur za nákup detskej deky, 109,95 eur za nákup detskej káričky - všetko zakúpené dňa 15.09.2009. Nárok na úhradu nákladov na výbavičku je nárokom dieťaťa, a preto súd odôvodnené v konaní preukázané náklady na zabezpečenie výbavičky pre maloletého v sume 1.312,65 eur (2.625,30 eur deleno 2) zahrnul pod bežné výživné a otec zaviazal na ich úhradu, ktorú sumu zarátal vo výške 39,78 eur mesačne k bežnému výživnému za obdobie od narodenia maloletého do 30.8.2012 t.j. za 33 mesiacov a to vzhľadom na ich výšku ako aj zárobokové schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletého. Súd nezarátal do nákladov na výbavičku 88,50 eur za nákup detského oblečenia, nakoľko na doklade o zaplatení nie je uvedený kalendárny rok, a preto súd nemohol zistiť, či ide o tovar, ktorý možno považovať za výbavičku. Súd nezarátal do výbavičky sumu 13,30 eur za drobný tovar, nakoľko z pokladničného dokladu zo dňa 19.12.2009 nie je zrejmé, o aký drobný tovar išlo a teda nebolo možné zistiť, či je ho možné považovať za výbavičku. Súd nezarátal do výbavičky sumu 130,- eur, ktorá podľa tvrdenia matky mala byť odovzdaná otcovi na nákupe prebaľovacieho pultu od sestry otca maloletého, nakoľko otec maloletého prevzatie tejto sumy poprel. Súd nezarátal výdavky vyplývajúce z dokladov predložených matkou v súvislosti s nákupom oblečenia a iných vecí pre maloletého s dátumom od marca 2010 a neskôr, nakoľko vzhľadom na dátum ich zakúpenia ich nemožno považovať za výbavičku maloletého, ktorý sa narodil 07.12.2009, avšak súd tieto výdavky zohľadnil pri určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletému v prvom roku života maloletého. Taktiež súd nezarátal do výbavičky výdavky matky maloletého v súvislosti s jej tehotenstvom (tehotenské oblečenie a ostatné výdavky súvisiace s tehotenstvom) a pôrodom, ktorých náhradu voči otcovi dieťaťa je možné v zmysle ust. § 74 Zákona o rodine priznať len nevydatej matke a nakoľko matka maloletého v období, za ktoré si uplatnila tieto náklady už bola vydatá za otca maloletého, nie je aktívne legitimovanou osobou na uplatnenie si takéhoto nároku. Súd nezahrnul do nákladov na výbavičku výdavky súvisiace s prenájmom podložky na monitorovanie dychu, v súvislosti s odberom a uskladnením puočníkovej krvi, so zakúpením odpadového koša na plienky Sngenic a nákladov na jeho prevádzku, nakoľko súd dospel k záveru, že tieto výdavky nesúvisia s uspokojením bežných potrieb novorodenca, teda ich nemožno zahrnúť pod výbavičku, avšak súd tieto výdavky zohľadnil pri určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletému v prvom roku života maloletého. Súd v tejto súvislosti považoval za potrebné poznamenať, že nakoľko otec maloletého v konaní neoznačil ani nepredložil súdu žiadne dôkazy, na preukázanie jeho tvrdení, že aj on sa podieľal na zakúpení výbavičky pre maloletého, súd vychádzal pri zisťovaní výšky nákladov na detskú výbavičku len z listinných dokladov predložených v konaní matkou maloletého. Súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému od 07.12.2009 do 30.08.2012 vrátane, čím vzniklo otcovi maloletého zročné výživné spolu vo výške 3.376,73 eur (v mesiaci december 2009 za 25 dní 19,76 eur, t.j. 24,498 eur / 31 dní x 25 dní + 39,78 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku za 1 mesiac (1.312,65 eur / 33 mesiacov za obdobie od decembra 2009 do augusta 2012); v mesiaci január 2010 24,498 eur+ 39,78 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku za 1 mesiac; v mesiaci február 2010 za 17 dní 14,87 eur, t.j. 24,498 eur / 28 dní x 17 dní + 39,29 eur za 11 dní, t.j. 100,- eur / 28 dní x 11 dní + 39,78 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku za 1 mesiac; v mesiacoch marec 2010 až december 2010 v sume 1.200,- eur (10 mesiacov x 120,- eur) + 397,8 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku za 10 mesiacov; v mesiacoch január 2011 až december 2011 v sume 1.800,- eur (12 mesiacov x 150,- eur) + 477,36 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku za 12 mesiacov; v mesiacoch január 2012 až júl 2012 700,- eur (7 mesiacov x 100,- eur) + 278,46 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku za 7 mesiacov; v mesiaci august 2012 v sume 96,77 eur, t.j. 100 / 31 x 30) + 39,78 eur, ktorá suma zodpovedá nákladom na detskú výbavičku na 1 mesiac = 5.207,92 eur mínus 1.831,19 eur otcom zaplatené výživné za obdobie od narodenia maloletého do 30.08.2012 (194,46 eur + 3 x 55,56 eur + 10 x 55,62 eur + 44,38 eur + 100,- eur + 55,62 eur + 55,62 eur + 11 x 55,- eur + 53,23 eur za 30 dní v mesiaci august 2012, t.j. 55,- eur / 31 dní x 30 dní), ktoré súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Súd zo znaleckého posudku č. 10/2011 vypracovaného znalcom: Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela, Malacká cesta 63, Pezinok zistil, že zo záverov psychologického vyšetrenia otca maloletého vyplýva zneužívanie kanaboidov v.s. závislosť od kanaboidov. Súd zo záverov odborného vyjadrenia zo dňa 18.06.2012 k znaleckému posudku č. 10/2011 vypracovaného v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletého zistil, že z psychologického hľadiska aktuálne v záujme minimalizácie výchovných rizík a ohrozenia, ktoré by mohli vzniknúť pri stretávaní sa otca s maloletým, nemožno ich stretávanie odporúčať

ani za prítomnosti tretej osoby. O prípadnom styku otca so synom a jeho rozsahu je možné uvažovať až po tom, ako otec preukáže reálny záujem a konkrétnu snahu o získanie náhľadu na svoje problémové správanie pod odborným dohľadom v príslušnej zdravotníckej, príp. poradenskej inštitúcii. Perspektívne jediným riešením by bolo psychoterapeutické liečenie otca s následným dostatočne dlhým obdobím jeho abstinencie, ktorá je predpokladom postupnej následnej sanácie vzťahu rodičov maloletého aspoň na úroveň ich vzájomnej akceptácie, v opačnom prípade hrozí, že psychiatricky kompenzovaný otec narobí vo svojom vzťahu k synovi ireverzibilné psychologické škody. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti v súlade s ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine zakázal styk otca s maloletým, keď dospel k záveru, že záujem maloletého si vyžaduje, aby bolo stretávanie otca s maloletým zakázané, čo vyplýva z vykonaného dokazovania. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že u otca bolo zistené zneužívanie resp. závislosť od kanaboidov ako aj skutočnosť, že otec maloletého bol právoplatne rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 31.05.2012 č.k. 3T/35/2012 - 114 uznaný za vinného za neoprávnené prechovávanie omamnej látky pre vlastnú potrebu, čím spáchal prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a teda je dôvodná obava matky z negatívneho vplyvu otca maloletého na maloletého. Súd považuje za potrebné poznamenať, že nejde o definitívne rozhodnutie, a preto v prípade, ak otec maloletého dieťaťa svojím správaním v budúcnosti preukáže, že dôvody pre zákaz styku pominuli, môže byť styk otca s maloletým obnovený. Súd rozhodol o trovách konania v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko v danej veci išlo o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného a zákazu styku otca s maloletým podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok napadnutý v častiach zmeniť tak, že súd návrh matky na úpravu styku otca s maloletým zastaví, alternatívne styk ponechá neobmedzený a súčasne otcovi uloží prispievať na výživu maloletého v čase od 18.01.2010 do 31.08.2012 sumou 55,- eur mesačne. Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, a to konkrétne tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). mal za to, že vykonané dôkazy nepreukazovali (a ani nenasvedčovali) tomu, že by bol pre syna natoľko nebezpečný (resp. že by vôbec bol pre syna nebezpečný), aby súd siahol po takto závažnom opatrení, výrazne obmedzujúcom jeho rodičovské práva, medzi ktoré patrí v prvom rade právo stykať sa so synom. Uviedol, že jedinou podmienkou uloženia zákazu styku rodiča s maloletým dieťaťom je záujem maloletého dieťaťa, pričom z konštantnej judikatúry vyplýva, že konflikty medzi otcom a matkou a obava jedného z nich, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zo styku maloletého dieťaťa s druhým rodičom, nemôžu byť riešené formou zákazu styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom (uznesenie ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 338/2005 zo dňa 21.06.2005). Poukázal na to, že súd vykonal rozsiahle dokazovanie, a to aj pomocou súdneho znalca, no závery znaleckého posudku vypracovaného Psychiatrickou nemocnicou Philippa Pinela Pezinok č. 10/11, nevediac prečo nerešpektoval a navyše toto nerešpektovanie ničím neodôvodnil. Znalec v posudku uviedol, že existujú z hľadiska osobnostnej a morálnej výbavy otca isté riziká, ktoré môžu negatívne pôsobiť na ideálne zdravý psychický vývin dieťaťa, tie však nie sú natoľko závažné, aby ho ako otca diskvalifikovali z podielu na výchove dieťaťa. Ďalej znalec uviedol, že v záujme maloletého dieťaťa je neprerušit styk s otcom, pričom znalec nezistil u otca takú duševnú poruchu, chorobu alebo také psychické zmeny, ktoré by boli z dôvodov psychiatrického posúdenia také, že by mu bránili v styku s maloletým synom. Namietol, že súd neuviedol, aké výchovné riziká a ohrozenia vzniknú pri jeho stretávaní sa s maloletým. Vychádzajúc z ust. § 127 O.s.p. je zrejmé, že za znalecký posudok a následný výsluch znalca je nevyhnutné považovať za relevantný a objektívny dôkaz, pričom zákonné ustanovenia nespomína odborné vyjadrenie, ale znalca; znalecký posudok je teda podstatne hodnovernejším dôkazom odborného charakteru, než odborné vyjadrenie. Vzhľadom na to, že na základe znaleckého posudku nič nenasvedčovalo tomu, že by mal preukazovať, či má, alebo by mohol mať na maloletého negatívny vplyv, práve naopak, z vyjadrenia znaleckej organizácie vyplývalo, že je v záujme dieťaťa, aby sa s ním stretávalo, a teda nemohol ani len predpokladať, že má dokazovať opak. Uvedeným postupom súdu mu bola teda odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že samotné odsúdenie za trestný čin (prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi) predsa nemôže znamenať automatický zákaz styku s jeho synom. Poukázal tiež na to, že výška uloženého trestu (peňažný trest 200,- eur)

dokazuje mimoriadne nízku spoločenskú nebezpečnosť prečinu, ktorý spáchal. Taktiež zdôraznil, že súd vo svojom rozhodnutí nikde nekonštatoval žiaden negatívny vplyv jeho osoby na maloleté dieťa, rovnako ako znalec. Syna nevidel už takmer 2 roky a nemal teda žiadnu možnosť ho ovplyvňovať (negatívne, či pozitívne), obava matky, ktorou je zdôvodnený zákaz styku so synom je teda čisto v teoretickej rovine. Zdôraznil, že rozhodnutie súdu o obmedzení, resp. zákaze styku rodiča s maloletým dieťaťom sa musí opierať o ostatné skutkové zistenia, pretože ide o vážny a špecifický zásah do výkonu rodičovských práv a povinností a takéto rozhodnutie nemožno brať na ľahkú váhu, pretože bez pochyby môže mať nepriaznivý vplyv na ďalší vývoj maloletého dieťaťa. Pri určení výšky výživného namietol, že súd pri určovaní výšky výživného nezohľadnil dostatočne jeho zárobkové možnosti a nevyhnutné výdavky, ktoré má. Nie je v jeho silách a možnostiach i vzhľadom na pretrvávajúcu a skôr prehľbujúcu sa hospodársku krízu nájsť si lepšie platené miesto. Uviedol, že svoje príjmy vždy vydokladoval, keď mu to súd uložil. Poukázal na to, že sú stále pochybnosti o príjmoch matky dieťaťa, ktorá ich tajila s odôvodnením, že ako zamestnanec Európskej komisie má zakázané uvádzať svoje príjmy. Taktiež svoje výdavky vždy zdokladoval presne, nešlo iba o jeho tvrdenia, ale pravidelné výdavky preukázal predložením dokumentov, potvrdzujúcich ich výšku. Ďalej uviedol, že jediné jeho aktíva sú byt v Petržalke a motorové vozidlo, pričom ide o starú dodávku zakúpenú na účel prevozu tovaru medzi predajňami, ktoré kedysi prevádzkovala spoločnosť, v ktorej bol spoločníkom a konateľom. Naopak matka dieťaťa svoje výdavky nepodporila ničím relevantným a aj keby, jej rozhodnutie odsťahovať sa do Bruselu aj so synom jej samozrejme navýšili neúmerne výdavky, ktoré by určite nemala, ak by s ním bývala na Slovensku. Namietol, že čo sa týka výbavičky, súd sa obmedzil na konštatovanie, že nepreukázal, že si od narodenia maloletého riadne plnil vyživovaciu povinnosť, avšak doklady o nákupe výbavičky (september - december 2012) pochádzajú z obdobia pred narodením maloletého; súd však nekonštatoval, že by sa bol podieľal na nákupe výbavičky pre syna. Úplne nepochopiteľné pre neho bolo určenie výživného za obdobie od 07.12.2009 do 17.01.2010, nakoľko v tomto období ešte s matkou dieťaťa viedol spoločnú domácnosť. Z nesprávnej sumy jeho zárobkov vychádzal prvostupňový súd pri vyhodnotení jeho príjmov za rok 2011, keď od základu dane opomenul odpočítať 19 % daň z príjmu.

K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila matka dieťaťa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedla, že znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov, ktorým je možné preukázať najlepší záujem maloletého dieťaťa, pričom povinnosťou súdu je vykonať dokazovanie všetkými možnými dôkazmi tak, aby riadne zistil skutkový stav, a to v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Navzdory nepopierateľným dôkazom o tom, že otec maloletého je dlhodobým aktívnym konzumentom drog, je nutné zdôrazniť a nepodceniť agresívne správanie sa otca maloletého, ktorý ju začal biť už 3 týždne po uzavretí manželstva, pričom intervaly medzi bitkami sa skracovali a fyzické útoky naberali na intenzite. Ďalej uviedla, že otec maloletého odmieta prevziať zodpovednosť za výživu maloletého dieťaťa a to napriek tomu, že prvostupňový súd ho zaviazal k plateniu výživného za rozhodné obdobie vždy pri zohľadnení jeho skutočného príjmu a majetkových pomerov za dané obdobie. Poukázala na to, že nie je pravdou, že by zatajila svoje príjmy, keď ona bez problémov uviedla výšku jej mesačného platu. Uviedla, že otec nikdy neprispieval na výživu maloletého dieťaťa primerane k svojim schopnostiam, možnostiam, majetkovým pomerom a skutočnému príjmu, a to ani počas krátkoého spolužitia v spoločnej domácnosti s matkou maloletého. Otec dieťaťa nevykonáva prácu, ktorá je adekvátne jeho schopnostiam a možnostiam, nevykonáva zamestnanie adekvátne jeho vysokoškolskej kvalifikácii a tvrdenie, že je to spôsobené hospodárskou krízou je nepreukázané.

K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny.

Predmetom konania, vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 26P/13/2010 je úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. F., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zveril maloletého F. v období od 07.12.2009 do 30.08.2012 do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil platiť na výživu maloletého s účinnosťou od 07.12.2009 do 17.02.2010 vo výške 64,28 eur mesačne, s účinnosťou od 18.02.2010 do 31.12.2010 vo výške 189,78 eur mesačne, s účinnosťou od 01.01.2011 do 31.12.2011 vo výške 150,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.01.2012 do 30.08.2012 vo výške 139,78 eur mesačne k rukám matky a zročné výživné za obdobie 07.12.2009 do 30.08.2012 vo výške 3.376,73 eur súd povolil otcovi splácať v 35 mesačných splátkach vo výške 93,80 eur a v jednej mesačnej splátke vo výške 93,73 eur, splatných vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Ďalej prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zakázal styk otca s mal. F.. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného a zákazu styku otca s dieťaťom.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti (§ 36 ods. 1 Zákona o rodine). Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 Zákona o rodine).

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Do úpravy výkonu rodičovských práv a povinností patrí aj úprava styku s dieťaťom (§ 36 ods. 1 a § 25 Zákona o rodine). Ak sa rodičia dohodnú o úprave styku, stane sa táto dohoda súčasťou rozhodnutia. Ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk rodičov s dieťaťom súd. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže. Z uvedeného vyplýva, že

zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, pretože rodičia si môžu upraviť styk s dieťaťom, a to hocakým spôsobom, pokiaľ je to v záujme dieťaťa. Súd však styk upraví, ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú. Súd obmedzí alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa. Môžu sem patriť prípady, kedy rodič ohrozuje mravnosť dieťaťa, spôsobom svojho života nevhodne vplyva na jeho výchovu, na jeho zdravotný a psychický vývoj a podobne. Pokiaľ ide o posúdenie odbornej otázky, zrejme bude vhodné, aby sa k tejto otázke vyjadril znalec (pediater, psychológ, psychiater). Obmedzenie alebo zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je zúžením jeho rodičovských práv, pokiaľ ide o časové rozpätie styku alebo jeho časové intervaly, prípadne určenie iných podmienok styku.

Súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že rodičia mal. F. spolu nežijú, s poukazom na čo bolo potrebné upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému. Správny bol postup súdu prvého stupňa, keď na základe vykonaných dôkazov zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o dieťa riadne stará, pričom so zverením dieťaťa do jej starostlivosti súhlasil i otec dieťaťa.

Súd prvého stupňa správne ustálil i počiatok vyživovacej povinnosti otca, pričom správne určil i jej výšku s prihliadnutím na podstatné zmeny pomerov počas rozhodného obdobia. Súd prvého stupňa tiež správne rozhodol i o nedoplatku otca na zročnom výživnom, ktorý vzhľadom na jeho výšku správne v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil otcovi zaplatiť v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil s prihliadnutím k výške nedoplatku a k majetkovým pomerom otca.

Za správne považoval odvolací súd i rozhodnutie prvostupňového súdu o zákaze styku otca s dieťaťom.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia celkom jednoznačne vyplýva, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a ako vec právne posúdil, pričom sa dostatočným spôsobom vyporiadal i s námietkami otca dieťaťa a vzhľadom na to, že tento ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.